X-ik évfolyam. 46-ik szám. Kőszeg, 1890. november 16-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reclamatiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: a táblaház iskola-uteczi részében.
(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 11—12. és d. u. 1—2-ig.)
Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor esütörtökön estig.
Megjelenik minden vasárnapon.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A Dunántúl hivatása, mint nemzeti feladat.

— Néhány szó a Dunántúl értelmiségéhez. —

November 20-ikára nagy és nemes hazafias kötelesség várja Budapestre Magyarország szép Dunántúli részének intelligentiáját. A Dunántúl orsz. képviselői pártkülömbség nélkül hivják fel a rokonérzelmüeket egy nemzeti feladat teljesitésére, mely a Dunántúlnak jutott hivatásul.

A felhivás élénk tollal ecseteli a nagy társadalomnak, — melynek a mi Dunántúlunk oly előkelő része — szerepét a magyar közmüvelödés terén. Jól mondják a Dunántúli országos képviselök, hogy minden társadalom lemondhat öntevékenységéről és a nemzeti feladatok teljesitését reábizza az államra, — csak a magyar társadalom nem! A magyar hazát csak az egységes nemzeti kultura teheti valóban egységessé, magyarrá, nemzetivé, mert a kulturában való szakadás a nemzeti és társadalmi, sőt majdnem az állami szétszakadozottságot jelentené.

A magyar társadalom nemzeti czélú mozgalma jó segitségére lesz a magyar államnak ott, ahol az állam erői elégtelenek. Ez a mozgalom, mely a Királyhágón túli részt s mellette az ország sok részét oly hazafias lángra gyulasztotta eddig nem csapott át a Dunántúlra.

Pedig a Dunántúl hivatása, nemzeti feladat. Hivatása egyfelől fentartani a nem magyarajkú lakosságában a magyar szellemet, melyhez a dunántúli nem magyar ajknak mindig szivesen csatlakoztak, teljesiteni a magyar közmüvelödést és nemzeti szellemet; — másfelől korlátozni s a mennyiben ez nem lehetséges, helyes irányba terelni a Dunántúlról történő tömeges kivándorlást.

E hivatásnak, mint nemzeti feladatnak sem egyes ember, sem egyes vármegye ereje nem elégséges. Ehhez az egész Dunántúlnak egész társadalma szükséges, összerejével összelelkesedésével. Ezért van szükség: a Dunántúl összes vármegyeinek, törvényhatósági joggal felruházott városainak, rendezett tanácsi városainak, ezeknek a hatalmas értelmiségeknek — egyesülésére. Ezért van szükség: — a dunántuli közmüvelödési egyesületre.

Egyesületünk ha megalakul, s ha a tervbe vett alapszabályt a nov. 20-iki alakuló közgyülés elfogadja — már pecsétjében jelzi czélját. A pecsét a Dunántúli vármegyék és törvényhatóságok czimer pajzsa, tetejében a magyar szt. koronával. Mintha mondaná hogy, tizenegy vármegyéje a hazának, s pedig olyanok, mint Baranya, Fejér, Győr, Komárom, Mosony, Somogy, Sopron, Tolna, Vas, Veszprém és Zala; és 5 olyan szab. kir. városa a hazának mint Győr, Komárom, Pécs, Sopron és Székesfehérvár egyesülnek a magyar szt. korona létérdekeiért; a magyar kulturáért és a houpolgárság megtartásáért.

Az előbbi czél elérésére a tervbe vett Dunántúli közmüvelödési egyesület segélyezné az állam, vagy a községek által fenntartott kisdedovodákat; felállitana elemi és felső népiskolákat; létesitene népkönyvtárakat; terjesztene hazafias iratokat a nem magyar ajkuak nyelvén is; szerkesztetne becsületes magyar néplapot, jutalmazná a magyar nyelv terjesztésében érdemeket szerzett néptanitókat; kisdedovodákat; tankönyvekkel, ruházattal látná el a szegény tanulókat stb. stb. — és a másik czél elérésére ipart fejlesztene, gyárak létesitésére buzditana, s felhasználna minden egyéb törvényes ezközt.

Lehet ezeknél szebb czélt képzelni?!

Ez a Dunántúl hivatása, mint nemzeti feladat.

De véleményem szerint a központi egyesület, melyet külön kormányzó választmány igazgatna, a távolról sem absorbeálná kizárólag az egyes megyék, városok erejét. Sőt ellenkezőleg a nov. 20-iki közgyülésnek ki kellene mondania, hogy ő a Dunántuli közmüvelödési egyesületnek megyei és városi szervezetét úgy akarja létesiteni, hogy a Dunántúl minden egyes vármegyéje szab. kir. városa, vagy reudezett tanácsu városa (oly derék, hazafias váro-ok mint Szombathely, Kőszeg, Zala-Egerszeg, Szegszárd, Nagy Kanizsa, Keszthely, Tata, Kaposvár, Veszprém, Pápa stb. stb.) ha illetőségükhöz tartozó elegendö számú tagokkal birnak, külön megyei (városi) egyesületté alakulnak, egyletük czime saját megyéjük (városuk) nevéről elnevezett „közmüvelödési egyesület“, de

TÁRCZA.

ALMANACH.*)

Részlet Mikszáth előszójából.

Addig-addig vergődtem a különböző genrek közt, hogy melyikre volna valami talentumom, mig végre kisült, hogy az „előszavakra„ vagyok születve.

Eleinte nagy röstelkedve irtam egyet-kettőt, mert nem tartom magam elég öregnek az ajánló szerepére, a közönség pedig nem tarthat elég tekintélyesnek, de végre mindenbe beleszokik az ember, most már olyan pompásan játszom veteránt és tekintélyest, mintha gyerek korom óta mindig ezt csináltam volna.

Népszerüségem e nemben kezdett a tetőpontra érni. Mindenki velem iratta az előszót. Örültem baberaimaak, csak neha ejtett gondolkozóba némely eset.

Egy öreg falusi lelkész imakönyvet adott ki. Ez a kis könyv az én jámbor előszavammal indult meg a hiveket az igaz utra vezérelni.

Nem sokára egy fiatal szinésznő emlekirataihoz irtam pajkos előszót. Elolvasom, hát biz ez a könyv, éppen megforditva, arra való, hogy az igaz utról téritse el az embereket — az én előszavammal. (Ejnye no, mit fog most rólam gondolni a meunyei gondviselés?)

Tobbet nem bocsátkozom ilyen dilemákba. Maradok ezután az én kezdő novella-iróimnál, a kiknek számára mindig jut egy-egy hizelgő floskulus. De mért is ne dicsérném a jó fiuk könyveit? nekik örömet szerez, nekem pedig gyönyörüséget. Bocsássatok meg Charonnak, a ki lelkeket szállit csónakán az alvilágba, ha minden lelekhez igy szól utközben „derék életre való lélek.“ És bocsássatok meg nekem, a ki szinte lelkeket szállitok az alvilágba (a könyvkereskedők pinczemagazinjaiba) ha azt találom nekik mondani: „Derék könyvek vagytok, megérdemlitek, hogy helyet kapjatok a szalonok asztalain.“

Ezen methodusra dolgoztam egész mai napig, midőn teljesen összetört egy sajátszerü eset.

Rám üzen a „Singer és Wolfner“ czég, hogy itt a negyedik esztendő, jön megint az Almanach, harangozzak be a szokásszerinti előszóval, aztán ha beharangoztam, menjek be én is a misére Azaz küldjek egy novellát is.

Jó jó, de nem olyan könnyü már ezen a harangon még egy uj nótát kiverni. . . .

Elkezdtem gondolkozni. Az a kedvencz ötletem támadt, hogyan kellene megirni ugy az előszót, hogy a novella is benne legyen? Vagy a novellát olyan furfangosan megkomponálni, hogy előszó gyanánt szolgálhasson? Legyen egy mese, szerepeljen egy alak, de benne legyen a Almanach dicsérete is. Egy bók a közönség, egy bók a kiadónak, egy bók az irótársaknak. Hiszen csak ennyiből áll az.

Mert éppen kóvályogott is fejemben valami terv, midőn egy kopogtatás az ajtón egyszerre elkergette.

— Szabad!

Horihorgas termetü, falusias kinézésü ur nyitott be:

— A képviselő urat keresem.

— Én vagyok.

— A nevem Varga Péter. Tudom nem találja el, miért keresem . . . .

— Dehogy nem; könyvet akar kiadni és előszó kellene hozzá . . . .

— Nem nem. Ösmerem az előszavait, olvasom, csinos dolgok és éppen azért bitorkodtam ide.

— No, ugy-e mondtam.

— Igazán nincs először szükségem, de a collegialitásnál fogva . . . .

— Ön is iró?

— Községi jegyző vagyok, de egy kis bajba keveredtem. El vagyok itélve a kuria által, protekcióért jöttem, kegyeskedjek pártolni a miniszternél a kegyelmi kérvényemet . . . . .

— És mi a büne?

— Az a mi az öné . . . csakhogy én szerencsétlen rajta vesztettem.

— Hát mit követett el?

— Hamis pakszusokat gyártottam.

— Hamis pakszusokat? pattantam fel. És ön elég vakmerő azt mondani, hogy ugyanezeket cselekedtem.

— Igen igen — felelte szelidén — csakhogy ön a könyvekhez irja a hamis pakszusokat és ezért el nem itélik, de nevezik „tehetséges irótársunknak,“ mig én a jószághoz irom a hamis pakszusokat, a miért elitélnek és imposztornak neveznek. „Hja hja — sóhajtott fel Varga Peter nagy szomoruan — az osztóigazság nem egyforma!

. . . . . .

Ez a kis epizód megrenditett. Az ördögbe, ennek a Varga Peternek van valami igaza.

Ami eddig történt, jóvá nem tehettem, hanem ezentul, megfogadom, csak az igazat irom meg az előszavakban.

Az igazat? De valjon lehetséges-e? Próbáljuk meg mindjárt az Almanachnál. Érdekes, derék könyv, kiállja.

Lássuk csak, mivel kezdjem; a Singer és Wolfner t. barátaim beharangozási üzenetéből szőjjek egy tem-

*) Almanach az 1891. évre. Szerkeszti Mikszáth Kálmán. Egyetemes Regénytár VI. évfolyam III. és VI. kötete. Singer és Wolfner kiadása. Ára diszkötésben 1 forint.

pecsétjük a Dunáutúli K. E. pecsétje, saját megyei (városi) czimük köriratával.

Kimondandó lenne, hogy a tagok közt nincs különbség. Minden tagja a megyei (városi) Közmüvelődési Egyletnek, egyuttal tagja a Dunántúli Kömüvelődési Egyletnek is. A tagság nálunk olyan lenne, mint az állampolgárság jellege. Külön megyében, sőt országban lakhatunk, de egyforman magyar állampolgárok vagyunk. Igy lenne egyesületünk tagságával is. A ki persze nem tartozik valamely megyei (városi) egyletbe, az tagja a központi egyletnek; de a megyei (városi) egyletnek, külön autonomiájuk lenne, a tagsági dijak mindenütt egyenlő alakban megállapitva, s a megyei (városi) egyletek tisztviselői és a dunántúli orsz. képviselők hivatalból tagjai lennének a központi kormányzó választmánynak.

Kimondandó lenne, hogy a megyei (városi) egyletek jövedelmének egy része a központi egyletbe folyik; — továbbá hogy az évi rendes közgyülések felváltva tartatnának a dunántúli városokban. Az alakuló közgyülés most Budapesten lesz, s már ez a gyülés határozna a felett: melyik városban tartsuk meg az 1891. évben az első rendes közgyülést? Azt hiszem, hogy mely városból legtöbben tisztelik meg az alakuló közgyülést, a közgyülés többsége azt a várost tiszteli meg viszont a kijelöléssel.

Ennyit tartottam szükségesnek ezúttal soraimban felemliteni. Bizalommal nézünk a nov. 20-iki alakuló közgyülés elé.

A magyar kultura és a magyar társadalom várja e napra az egyik szellemben, vagyonban leggazdagabb országrészt: a Dunántúlt.

És várja rang-osztály és rangkülömbség nélkül!

„A Dunántúl mindig legelső sorban állott, mikor a hazát kellett megvédeni. Most sem maradhat hátra, midőn a nemzeti eszme kulturai győzelmét, diadalát kell kiküzdenie.“

Fel a küzdelemre Dunántúl társadalma, hazafias intelligentiája! Első találkozásunk nov. 20! Legyen e nap áldást hózó szép országrészünkre és vele és általa szép országunkra.

Fenyvessy Ferencz,
orsz. képviselő.

Tanitók gyülése.

A szombathely-egyházmegyei róm. kath. tanitóegyesület kőszeg-esperesi kerületének tanitói a mult csütörtökön városunkban, a kath. elemi fiu-iskola tanácskozó termében idei őszi körgyülésüket tartották. Az esperesi kerület beosztásra néz e tudvalevőleg elüt a közigazgatási járás területétől ugy, hogy előbbi a felső német és horvát vidéket nélkülözvén, jobbára az alsóbb, magyar vidék községeit öleli magába. E szerint Kőszeg és Svábfalu, Szerdahely, Velem, Bozsok, Doroszló, Nagy-Pöse, Perenye, Német-Gencs, Paty, Söpte, Surany, Salfa, Nagy-Asszonyfa, Meszlen, Acsád, Felső-Szilvágy, Vát, Tömörd községek esnek az esperesi kerületbe s ennek tanitói képezik a kör tagjait. Ezek mind derék magyar emberek, még a tömördit sem véve ki, és igen szorgalmasan ellátogatnak gyüléseikre, hol tevékenyen vesz részt mindegyike.

Támogatja őket működésökben a papság is, kiknek java része a kör tagjai között foglal helyet és pénzzel gyarapitja az összeség, t. i. az egyházmegyei tanitóegyesület segélyegyletének s a magyarorsz. latin és görög szertart. róm. kath. tanitók segélyalapjait.

A kör tavaszi ülését a vidéken, az őszit Kőszegen tartja. Igy jutottak mult csütörtökön is városunkba a környék tanitói, még pedig egy szálig, rászánva egy napot az egyesületi életre és a kollegiális erintkezésre.

A gyülés lefolyásáról és a tanitók barátságos együttlétéről a következőket jelenthetjük:

A 10 órai szt. mise után a kath. népiskola tanácskozó termében Pados G. elnök szép szavakban üdvözlé az egybegyülteket, köztök Kőszeg város polgármesterét, és az ülést megnyitja. Felolvastatott és hitelesittetett ezután a mult ülés jegyzőkönyve. A jelen ülés jegyzőkönyvének hitelesitésére pedig Czikker János váti és Strokay János söptei tanitók kérettek fel.

Körelnök indokolja a jelen ülésnek Salfa helyett Kőszegre való egybehivását azzal, hogy a felsőbb elismerés az ottani jubiláns iránt ez ideig kesett. Egyuttal jelentést tesz Mazaly János nagy-pösei plébános nr 50 éves áldozárságának ünnepéről, mely alkalommal e kör nevében üdvözölte a jubilánst. Ez alkalommal inditványozza, hogy a kör örömének most jegyzőkönyvileg is adjon kifejezést. Major J. prépost-plébános, kerületi esperes a jelen jegyzőkönyvre azon megjegyzést teszi, hogy a jubiláló salfai tanitóra vonatkozó határozatok a jövő tavaszi gyülésre fentartassanak, miután a félszázados működés jelenleg méltóan megünnepelhető nem lett volna.

Elnök jelenti, hogy Tömör Ambró kőszegi segédlelkész tavozott, és helyébe utódja, Strauss Flórián jelentkezett uj tagul.

Felolvastatott a központi bizottságnak az országos és egyházmegyei segélydijakról szóló jelentése, mely alkalommal a kerületi esperes azon örvendetes jelentést teszi, miszerint az orsz. segélyalap dijainak befizetésével a szombathelyi egyházmegyei róm. kath. tanitó egyesület a harmadik helyen áll az egész országban.

Ezután felolvastatott a közgyülés jegyzőkönyve, melynek 14. pontja élénk vitát provokált. A vitában részt vettek elnök, a kerületi esperes, Molnár János plébános, Wittinger Antal, Borossay Mihály, Balogh Endre, Iliás Géza és Farkas Ferencz, kik azt boncolgatták, miként értendő és hozatharnék összhangzatba a közgyülés határozata (14. p. A pinkafői kör avval az inditványuyal járul a közgyülés elé, hogy az egyesületi gyülések alkalmával a tagok rendezzenek zene- és énekversenyeket) azon, a központból jött felszólitással, hogy: Tanitóegyesületünk legutóbbi közgyülése egy bizottságot küldött ki, melynek feladata lesz legközelebb arról tanácskozni és gondoskodni, „hogy egyesületünk az egyházi zenét kultiválja, a temploménekek kezelésében egyöntetü eljárást eszközöljön és a tagok közt az egyházi zene mivelése iránt a kedvet fejlessze.“ Az egyik bandát képzelt már látni, mely a gyülések alkalmával talp alá huzza majd, vagy koncertezne; a másik csakis egyházi zenére gondolt. Azzal ütötték el a dolgot, hogy a pinkafői kör inditványát figyelmen kivül hagyva, a központ által jelzett térre kivánnak lépni, de anélkül, hogy a maguk körében zenészeket verbuváljanak, mivel hogy az egyházi zene mivelése mindnyájára nézve kötelező erejü.

Pohlhammer Mihály svábfalusi tanitó gyakorlati előadást tartott a villanyosságról, mit a kör éljenzéssel jutalmazott. Pados G. körelnök ezen tételről értekezett: „A versek tanulásának befolyása az elmére, kedelyre és akaratra.“ Ezen kitünő értekezésért a kör az ő elnökét megéljenezte.

A központ által kidolgozásra kitüzött tételek: I. „Mennyiben volna lehetséges a népiskolai tanulókkal földrajzi kirándulásokat rendezni, és mi volna az ilyeneknek haszna és nevelő hatása“. Miután ezen tétel a kör által már egyszer kidolgoztatott — uj vállalkozás nem történt. II. „Miként és mily terjedelemben tanittassanak a polgári jogok és kötelességek az elemi népiskolában?“ Kidolgozza: Borossay Béla puszta-csói tanitó. III. Kivántatik a legujabb időben megjelent paedagogiai müvek birálata kath. szempontból stb. Ez alkalommal felszólalt Wittinger Antal és felhivatni kivánja a központi bizottságot, hogy praktikusabb tételeket tüzzön ki feldolgozás-ra, mint például a magyar nyelv, földrajz és történelem köréből, melyek tanitásánál babyloni zavar uralkodik. Kivánja ezen tantárgyak tanitása körül a nagyobb egyöntetüséget.

Ezzel letárgyalta ügyeit a kör; csak befizetéseket teljesitettek még és a tavaszi körgyülés helyéül Salfát tüzték ki, hol Fehér József veterán tanitó jubileumát készülnek megülni.

Délután 1 óra felé járt az idő, mikor a gyülésnek vége lett, tehát nem csodalható, ha mindenki iparkodott gyomráról is gondoskodni. Csakhamar megtelt a „Strucz“-szálló vendégszobája; hozzáfogtak az ebédhez. Major János prépost és esperes-plébános mondta az első felköszöntőt, szokott meleg hangon éltetve a kör tagjait. Erre Pados G. elnök válaszolt, éltetve a kerületi papságot. Wittinger Antal a salfai veteránról emlékezett meg, akinek tartós egészségére a jelenlevők poharaikat üritették. Erre azután megindult a toasztok áradata, mely eltartott egész 5 ig, amikor a szép társaság feloszlott.

Helyi és vidéki hirek.

— **Hymen-hir**. Bécsből illetékes kézből kapjuk a hirt, hogy Szabó István közös hadseregbeli huszárfőhadnagy, derék, vitéz földink e hó 12-én Bécs melletti Hitzingben nőül vezette Savinschegg Ida kisasszonyt, dr. Savinschegg József lovag, krajnai nagybirtokos és Savinschegg Karolina szül. Pipicz, szeretetre méltó kedves leányát. — Az ég áldása legyen a szép frigyen!

— **Nagy az érdeklődés** a dunántuli közmüvelődési egyesület e hó 20-án tartandó alakuló közgyülése iránt. Az illető megyék legtöbbje kiküldte arra képviselőit. Az előértekezlet által kiküldött szervező-bizottság már összeállitotta az alapszabálytervezetet, hogy az az alakuló közgyülésen tárgyalás alá vétethessék.

— **Meghivó**. Kaptunk a következő meghivót: Tisztelt szerkesztő ur! Mint a hirlapokban olvasni méltóztatott, a Dunántuli közmüvelődési egyesület alakuló közgyülése Budapesten, november 20-án d. u. 4 órára hivatott egybe. Alulirottak különös sulyt helyeznek arra, hogy tisztelt czimed e nagygyülésen személyesen megjelenjék, illetőleg magát képviseltesse; épp azért van szerencsénk tisztelt czimedet, az emlitett gyülésre külön is meghivni. Hazafiui üdvözlettel, Budapesten 1890. nov. hó 1-én. Széll Kálmán s. k. elnök, Beksics Gusztáv s. k. előadó. — E meghivásra intézkedtünk, hogy a fent emlitett alakuló közgyülésen szerkesztőségünket arra alkalmas egyén képviselje.

— **Az első föllépés**. Zenekarunk e hó 8-án mutatta be első jeleit a vonó-hangszereken. A közönség érdeklődött és szép számban látogatott el a Strucz-ba, hol a zenészekkel megtelt bormérő mellett a vendégszobában foglalt helyet. A játék fogyatékos volt, de a kezdet nehézségeit tekintve, elég jó. Többet nem is várhatott senki, aki számolt a körülményekkel, melyek szerint megtelt, sőt többé kevésbé hajlott koru embereket aránylag rövid ideig instruált a karmester és hozott a közönség szine elé. A hiányokon minden esetre segitve lesz,

---

lomi hasonlatot; hogy olyan a magyar irodalom mint egy rácz templom, a miből a ráczok már kihaltak s csak ugy sátoros ünnepeken lehet még néhányat összehozni . . . .

(Ej, ez nem jó kép, mert az igazmondás folytán még kisülne, hogy a meglevő ráczok se igazi ráczok már mindnyájan.)

Talán jobb lenne valami természetesebb kezdet, például ilyesforma: hogy itt az „Almanachban“ gyülünk össze évenként szüret után, akik még vagyunk, akik még kapálunk az irodalom szőlőjében, de bizony valamennyiünknek rozsdás a kapája, mert keveset dolgozunk s ami kis termés van, nem hogy abból csupán kostolót nyujtana az „Almanach“, de szinte egészen belefér . . . .

Mikszáth Kálmán.

Flóra.

— Rajz. —

Irta: K. Mártonffy Imre.

(Vége.)

Másnap a jogász a bárónál tett látogatást, hol megvalotta szerelmét Flóra iránt és kezeért esedezett.

— Merészség ugyan tőlem, — végzé beszédét, — de vakmerőé a világ. Az én világom, mindenem: Flóra!

A ravasz báró mosolygott, mintha az ifju egy gyermekmesét mondott volna el neki.

— Fiatal barátom! — válaszolá, — gondoljon inkább vizsgáira, nem pedig olyan rózsára, melyet ön sohase szakaszthat le. A lemondás, feledés a legjobb orvosság! mondá Diogenes s az ő világa hordója volt, hol valóban irigylendő boldog életet élt, s boldogul halt is meg.

* * *

Néhány hét mulva a házi orvos komolyan csóválta fejét. Flóra szép arcza elvesztette üde pirosságát, halvány lett. Hova lett a ragyogó fény, mely a fekete szemből sugárzott ki s a mely képes volt éltetni és elbüvölni?

A bárónak nem tetszett a dolog sehogy sem. Aggódni kezdett. Egyik éjjelen ő sem birt aludni, s másnap reggel elhivatta Bihari Elemért s elmondá, hogy leánya beteg, s inkább hajlandó az eljegyzésbe beleegyezni, csak Flórája legyen egészséges. Azonban kijelentette, hogy a világ előtt az mindig titok maradjon, mig az ifju összes vizsgáit jó sikerrel le nem teszi.

A régi dal, a bájos szerelmi kettős ismét felhangzott az ajkakról. Flóra szemlátomást javult és megifjodni látszék, csak szivét szorongatta valami ismeretlen érzés. De leküzdötte ezt, ha Elemér olykor-olykor forró csókkal viditotta fel őt. Oly szép volt ismét, mintha szárnya lett volna s bájos ajkáról önfeledten éneklé:

Szerelemnek lágy ölében oly jó
Azt mi bántott, elfeledni mind!
Lelkünk, mint a hóban uszó bimbó,
Letörve is élni kezd megint!

A jogász szerelemittasan zárta keblére meny asszonyát és gyürüt huzott ujjára.

* * *

A báró ravasz férfiu volt. Sokat tapasztalt már életében. Az élet nehéz perczeiben sokszor megállta nemesen helyét. Épp most ez esetben nagy ügyességet akart kifejteni, mert féltette leányát.

A következő télen Bécsbe utazott leányával.

Szomorodott szivvel, de azért engedelmeskedve követte atyját a fiatal leány. Az ifju jogász nekifeküdt a tanulásnak, Flórát pedig atyja az udvari bálokba vezette.

A fiatal leányt szerették az udvarnál. Sokan udvaroltak neki, de az oly rózsához, melynek sok tövisei vannak, vigyázva kell nyulni, igy sokan véresre sebezték magukat.

A farsang elmult — de eredménytelenül. A báró dühös lett s utazása első napján irószobához ült és levelet irt, mely Budapestre repüljön, hol még talán tél volt annál az ifjunál, kihez e sorok intézve voltak . . . . .

Kedves fiatal barátom!

Azt hiszem, hogy Flórát ez idő alatt már elfelejtette, s lemondott róla, szerelmét pedig, melyet iránta táplált s mely önre nézve áldással ugy se járt volna, rég magába fojtotta. E sorok ne találják önt lesujtva, azért fiamnak tekintem önt, s nem fogom gyülölni. Elég az hozzá, a viszonyok megváltoztak s házamhoz mostan bizonyos Telkesi gróf jár, ki magyar földbirtokos. A többit elmondanom már indiskretió volna. E hirtelen változást, mely Flóra szivében végbe ment, lehet-e tőle rossz néven venni, vagy ezt neki bünül felróni? Ha önben barátom a Flóra iránti tiszteletnek csak a legkisebb érzése lakozik, akkor vissza fogja küldeni a gyürüt és valamennyi levelet leányomhoz s a dolgot feledni fogja. A fiatalság nagyon ábrándozó, a reális szerelem csak meglett koru ferfiunál jelentkezik. Ámbár jelen soraimmal a

ha a karmester szándéka szerint uj ifju erők lesznek kiképezve és a közönség a zenekart mindenkor kellő támogatásban részesiti.

— **Séta-hangverseny** lesz e hó 22-én a bálházban táncmulatsággal egybekötve. Poul R. karmester rendezi. Belépő-dij személyenként 50 kr., családjegy 1 frt. A tiszta jövedelem a szükséges hangszerek beszerzésére fog fordittatni.

— **Házasság.** Városunknak egy fiatal kereskedője, Pilnay Vincze, eljegyezte magának Heppenheimer Leopoldina kisasszonyt, kivel egybekelését e hó 20-án fogja megtartani. Gratulálunk!

— **A Kőszeg-vidéki naptár 1891-re** megjelent, de — németül. Kőszegi József, helybeli könyvárus a naptár kiadója szerint egy magyar ilynemü naptár kiadása nem találna oly sok vevőre, hogy azt oly olcsó árért kiadni lehetne, nagyobb lévén a kőszegi járásban a németek száma. Mindenesetre azonban mondhatjuk, hogy a naptár igen gondosan van összeállitva és a naptári részen kivül minden található benne, amire ugyszólván majdnem mindennap szükségünk van. Felvilágosit a hivatalokról, a hivatalos órákról, a hivatalnokokról, ügyvédekről, orvosokról, iskolákról, egyházakról, egyletekről; teljes jegyzékét nyujtja az idevaló iparosoknak és kereskedőknek, a vidéki elöljáróknak van benne kitünően és ügyesen összeállitott vasuti menetrend a mindenfelé közlekedő vonatokról, kocsipostáról, fogatokról; találni benne: teljes postai és távirdai tarifát és magyarázásokat, a vidéki községek magyar és német helyneveit és még sok más egyebet, ugy hogy minden kőszegi és kőszegvidéki lakónak igazán egész éven át nélkülözhetetlen évkönyvül szolgál. Az egésznek pedig a 6 kros bélyegadóval együtt csak 20 kr. az ára. Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

— **Őrült jegyző.** Albert Aurelt, a megőrült járásbirósági aljegyzőt, kit hosszabb időn át ápoltak a helybeli betegház apáczái, mult hétfőn Budapestre szállitották. A szerencsétlen fiatal ember elmebaját egy balkimenetelü párbajának tudják be, melyen tudvalevőleg egyik szemét vesztette. Különben csendes őrült. Mult vasárnapon elosont a betegházból és rövid séta után ismét visszatért oda. A rá következő napon szállitották aztán el.

— **Öngyilkos földink.** Vincze János, rumi segédtanitó, Hebra Viktor rumi bérlővel különféle adás-vételi ügyekben állott összeköttetésben és e hó elején több száz forinttal hazulról távozott. Keresték, és meg is találták Szombathelyen a *Városháza* czimü vendéglő egyik szobájában — keresztüllőtt fejjel és hallva. Szépen becsomagolva és az illető tulajdonosokhoz czimezve ott feküdt a pénz és egy levél, mely a fiatal ember szörnyü tettének okát csak sejditeni engedi, de meg nem mondja. Vincze J. kőszegi születésü, s itt mindenki, aki csak ismerte szépet, jót tud róla mondani.

— **Jól kezdi.** Komondi János, pékinas, gazdája, Kühn Lajos pénzes asztal-fiókjába belejárt s abból több izben bizonyos összeget kilopott, mig nem gazdasszonya tetten érte s a ficzkó ezen mivelete miatt a járásbiróság börtönébe került.

— **Megjárták.** Folyó évi augusztus hó vége felé a tömördi plébános cséplői a kapott „rész"-en tul még loptak is, de a figyelmes gazda észre vevén a gonosztevőket, őket feljelentette. A f. hó 13-án tartott tárgyaláson vádlottak maguk és beismervén tettöket Kobdics József három, Tóth Antal ifj., és Marovics Mátyás két havi fogház és az okozott kár elszenvedésére itéltettek.

— **Görögtüz.** Ünnepélyes alkalmakkor szoktak görögfénynyel világitani. Igen szép világot vet, különösen ha tanulók gyujtják iskolai előmenetelük örömére. Igy cselekedtek a helybeli iparos és kereskedelmi tanonczok, mikor pénteken este 8 órakor elhagyták az iskolát, mely előtt görögtüzet gyujtottak.

— **A bálház uj bérlője,** Német Endre f. é. november hó 9-én nyitja meg ujonan a bálház helyiségeit. A mai számunkban hozott hirdetésével a közönségnek minden szépet és jót igér, kérvén támogatását. Ez, azt hisszük nem fog elmaradni, ha az uj bérlő tényekkel fogja bizonyitani, hogy igérete nem puszta szavak. Kivánjuk hogy üzlet-nyitása uj és szebb érája legyen a bálháznak.

— **Dijnok kerestetik!** A helybeli kir. járásbiróságnál egy forint napi-dijjal egy alkalmas dijnok kerestetik. Jelentkezhetik a kir. járásbiróságvezetőjénél.

— **A Budapesti Vasmegyei kör** elnökei, Kováts S. János és Huszár Pál hétfőn tisztelegtek Horváth Boldizsárnál, megköszönendők a kitüntetést, melyben a nagy férfiu buzditó levelével és anyagi támogatásával a kört részesitette. A volt igazságügyminister a legszivélyesebb fogadtatás után meleg jóakaratáról biztositotta a tisztviselőket, továbbra is szerény és dicséretes munkára buzditván őket. Miután kedélyes beszélgetés közben az Almanach számára is biztosra igérte kéziratát, a legmelegebb rokonszenvvel bucsuzott el földijeitől. Szabó Ernő Szombathely város hazafias polgármestere is belépett az alakitó tagok közé s czikkecskét is küldött be az Almanach számára. Meleghangu levele örömet keltett a körben. — A nov. 22. sorié programmja változatosnak igérkezik s fényesnek is, minthogy a képviselők (a vasmegyeiek) valószinüleg jelen lesznek. A műsor a vasárnapi közgyülésen állapittatik meg, a melyen az alapszabályok is revidiáltatni fognak.

— **A haladó Szombathely.** Egyik vasut a másik után; egyik középület a másik mellett épül Szombathelyen. A folytonos épitkezés következtében utczák keletkeznek, utczák nyilását tervezik kisajátitás utján. Most meg már a tengernyi sárra is kimondták a halálos itéletet, mert elveszik alapját az aszfalt alkalmazásával gyalogjáróikon, vassinek lerakásával a főutakon. Igy halad a testvérváros szerencsés földrajzi fekvésénél fogva és egyéb kedvező behatások folytán, mig a mostoha testvér csendesen pihen a multban szerzett babérain.

— **Gyarapodó muzeum.** A Lékán a herczegi várban berendezett muzeum, mióta alkalmunk volt azt utoljára láthatni, tetemesen szaporodott régészeti tárgyakkal és egyéb ritkaságokkal. A szobák oly izlésesen és szakértelemmel vannak berendezve, hogy kiállják a szakértők kritikáját is és érdemesek a megtekintésre. A berendező most már bátran adhatna ki katalogust is.

— **Épülő község.** A tavaszszal leégett Tömörd községe most már teljesen felépült. Egy-két épületén ugyan még meglátszik a tüz nyoma, de legtöbbje tető alá került és csak kár, hogy nem mindenike cserép alá. A templomot alapjából kellett kiemelni, ami tetemes költségbe került és az ottani földes urak adományain kivül fölemésztette az egész templomi pénzalapot. Egyszerüen, de nagyobbra épült a régi stylszerü torony alá, mely azonban még szintén javitásra szorul.

— **Vasutügy.** A sopron-kőszegi vasut létesitése tárgyában nem régen igen nagy jelentőségü értekezletet tartottak, a melyen herczeg Eszterházy-féle uradalmak képviselője kinyilvánitotta, hogy az uradalom 120.000 frt értékben hajlandó törzsrészvényeket jegyezni és 72 hold földet ad ingyen a vasutépitésre, a mely ez által egy ujabb, még pedig hatalmas lépéssel közeledett a megvalósulás felé. (Ha! szerk.)

Vegyes hirek.

— **Iparosok érempályázata.** Az országos iparegyesület az iparosok buzditása és az ipar előmozditása körül szerzett érdemeik elismerése czéljából elhatározta, hogy kiválóbb hazai iparosok részére több érmet fog kiadni és az érmek elnyeréséért pályázatot hirdet. Az érmek négy osztályba vannak sorozva. Az első oszt. diszérmet azon iparosok kapják, akik gyakorlati működésük által az ipar előmenetelét idézték elő, például valami hazánkban eddig nem üzött iparág meghonositása, vagy valami feltalálás által. — A II-ik oszt. érmet kapják az oly iparosok, akik a rendszeresen müvelt iparban (közmüvesség) ipari jelességek által kitünnek. Ezen érem két fokozatban, ezüstben és bronzban adatik ki. — A III-ad osztályu diszéremre azon iparosok tarthatnak jogot, akik a kor igényeinek és a külfölddel való versenyképesség feltételeinek megfelelő ipartelepet (gyár, műhely) hoznak létre, s annak helyes vezetése által versenyezni képesek. Ezt az érmet is két fokozatban, t. i. ezüstben és bronzban adják ki. — Végül a VI-ik osztályu diszérmet azon iparosoknak adják, akik iparukat művészeti irányban fejlesztik ki, és e tekintetben figyelemreméltó sikert képesek felmutatni. — Az érmekre, melyeket a szakosztályok ajánlatára az igazgatóság itél meg, pályázhat minden Magyarországban lakó, illetőleg Magyarországban ipartelepp el biró iparos. A pályázat az igazgatósághoz 1890. évi deczember 31-ig nyujtandók be s az érmek ünnepélyes kiosztása a rá következő legközelebbi közgyülésen megy végbe.

— **A katolikus tanitók nagygyülése** érdekében memorandum készül, melyet az augusztusi kat. tanitógyülés előkészitő bizottságának, Komlósy Ferencz dr. elnöklete alatt tartott mult csütörtöki ülésében hozott határozata szerint Gyürki Ödön dr. és Cenner Lajos dolgoznak ki.

— **Meghivó.** A második nemzetközi madártan; kongresszszus tudvalevőleg hazánk fővárosában, Budapesten lesz megtartva. Erre a következő „Meghivó"-t bocsátották ki: Meghivó az 1891-ik évi pünkösdkor Budapesten tartandó második nemzetközi madártani kongresszszusra (név, melyre szól). A magyar bizottság nevében: Gróf Bethlen miniszter, elnök; Szalay Imre miniszteri tanácsos, alelnök, Kamermayer Károly polgármester, alelnök; Dr. Entz Géza m. e. tanár, alelnök; Chernel István, főtitkár. — A résztvevők megérkezése legkésőbben 1891. évi május 16-án. A beiratkozás és a részletes programm átvétele már május 14-én is lehetséges, még pedig a magyar bizottság központi helyiségében a Nemzeti Muzeumban, délelőtt és délután. Kivonat a programmból: Május 17-én a kongresszszus és a kiállitás ünnepélyes megnyitása. Május 18-án az osztályok és bizottságok megalakulása. Május 19-én az osztályok és bizottságok működése. Május 20-án ünnepélyes bezáró ülés. 21-étől kezdve kirándulások. Osztályok: I. Systematica. II. Biologia. III. Anatomia. IV. Avigeographia. V. Oologia. VI. Migratio. VII. Ornithologia oeconomica. Az értekezések a czim és osztály pontos megjelölésével legkésőbben 1891-ik évi április hó 30-ig az alulirott bizottságnak — Budapest, Nemzeti Muzeum — bejelentendők. A magyar tudományos bizottság nevében: Herman Ottó, elnök, Dr. Madarász Gyula, titkár.

— **Megnehezitett kivándorlás.** Az Amerikába való kivándorlás megakadályozása czéljából maga Amerika hozta a legczélravezetőbb törvényt. Az erre vonatkozó belügyminiszteri körrendelet igy szól: „Körrendelet. A cs. és kir. közös külügyminiszter ur közölte velem az észak-amerikai Egyesült Államoknak a bevándorlás korlátozása czéljából f. évi szeptember hó 1-én hozott törvényét. Ezen törvény szerint tiltva van a letelepülést megelőzőleg kötött szerződés mellett külföldieket valamely munka teljesitése végett az Egyesült-Államok területére behozni vagy ily külföldieknek bevándorlását előmozditani; tilos továbbá minden idegennek ily szerződés mellett az Egyesült Államok területére lépni. Az oly szerződés semmis és érvénytelen. Az, ki idegenekkel ily szerződést köt, vagy a bevándorlást előmozditja, ezer dollárig terjedhető összeggel, vagy hat hónapig terjedhető fogsággal büntettetik. Azon hajóskapitány pedig, ki tudva ily szerződéssel ellátott munkásokat szállit, minden munkás után 500 dollár és 6 hónapi elzárással büntettetik és azokat saját költségén visszaszállitani köteles. Addig is, mig a birság le nem fizettetik, a hajóból való kirakodás meg nem engedtetik. Tilos továbbá külföldi munkásokat az Egyesült-Államokba való bevándorlásra alkalmazás igérete mellett hirdetményileg felhivni. Azon külföldinek, ki ily felhivás, vagy ezen

---

szoros köteléket, mely köztünk fennállott, meg kell szakitanom, mindazonáltal maradok önnek, kedves Bihari ur, továbbra is jóakarója.

Üdvözlettel

Avarffy István, báró.

* * *

— Nagyságos kisasszony? — mondá nevetve az öreg János szolga, ki harmincz év óta szolgálta a bárókat, — jön a levélhordó egy csomó küldeménynyel.

Flóra örvendve ment eléje.

— Levél! — kiáltá örömmel. — Nem is levél, hanem egy egész csomag. Oh!

Remegve lépett kis szobájába, kezét dobogó szivére tette s az ismerős kézirást kéjjei szemlélte és ajkához emelé a csomagot.

Egy kissé időzött. Aztán kibontotta a csomagot... Ah hisz az ajtót nyitva feledé. Gyorsan betevé! Most magányosan volt...,

A délelőtt elmult, Flóra sehol. A báró agódott. Elmult a dél is, ő még sincs. A báró kérdezte Jánost, hogy hol van leánya.

— A nagyságos kisasszony reggel óta szobájába zárkózott, — mondá János fejét csóválva.

A báró megrémülve rohant az ajtóhoz, de az zárva volt.

— Flóra! — kiáltá.

Semmi felelet.

— Leányom jöjj ki!

De semmi nesz.

A báró feltörette a zárt és kinyittatta az ajtót.

Szomoru látvány tárult elébe.

Flóra a karszékben feküdt csukott szemekkel halott-halvány arczkifejezéssel, kékes ajakkal.

A boldogtalan apa hozzárohant s megtapogatta ütereit, s szivének dobogását. Mindkettő halkan és lassan vert.

Az asztalon régi levelek szétszórtan hevertek, nagyobb része el volt tépve.

A báró visszalépett és egy kemény tárgyat érzett lába alatt, mely ropogott. A földön aranygyürü hevert, közepén ketétörve. Ekkor feleszmélni látszott Flóra s merev pillantással nézett atyjára, majd a széttört gyürüre esett tekintete, melyet a báró taposott szét véletlenül.

A báró tanácstalanul állt, végre elküldé Gertrudot s hivatá az orvost.

* * *

Hat év mult el azóta — mily hamar elröppen hat év. Egy napon a fiumei tengerparton fiatal asszony ül.

Lábainál piros arczu fiucska játszik, ép oly fekete szeme van, mint anyjának.

A fiatal nő a messze távolba tekint, a viz felületén a nap sugarai ezer fényben ragyognak és tánczolnak a csendes felszinen. Oh boldog emlékek!

A tenger vize, a beláthatlan messzeségü tengeré, keserü és sós, ép oly keserü a fájdalom könyje, mely a szomoruság és bunak képezi tengerét... A grófné kezét szeméhez emeli ernyő gyanánt, mert a napfény, a ragyogóan visszatükröződő sugarak káprázlatják szemét. Sokáig ült igy. A gyermek tovább játszadozott és házat épitett csigák és kagylókból.

Mint mindennap, ugy ma is egyedül voltak ketten a parton, nem ment arra senki, ki magányukat zavarta volna. Még nem volt itt az evés ideje, mert a komorna érte jött volna. Ekkor gyönge szellő támadt és a tenger felszinét felkorbácsolá. Vidáman kelt fel a grófné, s kalapját fejére tette. Régi dal jutott eszébe. Rózsás ajkait dallamra nyitá s lassan dudolá kedvencz dalát. Hiszen oly régen nem hallá saját hangját — s ezzel kéjérzet futotta végig tagjait — s tiszta csengő hangon ujongva énekelt.

A szél a bájos hangokat elvitte messze a tengerre. A gyermek önfeledten és bámulva hallgatott és abbahagyta játékát. Az anya meghatón dalolja:

Oh hogyha tudnád, mért nem mondhatom!
Mindig csak rólad s egyet álmodom,
Mindig csak egyet — jaj de szép nagyon!

A láthatáron fehér vitorlás hajó közeleg lassan. A nő nem tudta, honnan jő és hova megy. Vágy szállta meg lelkét, alvó szunnyadó vágy. Ah! ha szárnya lenne, mint madárnak, átrepülne a tengeren, a világon, a mindenségen keresztül — de hová? merre?

Fáradtan ereszté le karjait, dalának utolsó versszakát akarta énekelni, de nem jutott eszébe.

Ekkor érezes baritonhang csendült meg a csendes légben a tenger felől. Férfihang, erős mint vihar, orkán tombolása, s lágy mint sutogó déli zephir. Beteljesült forró vágya, mert felhangzott az utolsó versszak fájón és meghatón:

Szeretnélek még egyszer látni...
Meggyógyitna egy pillanat,
Mit szenvedtem — feledni tudnám,
S még egyszer örömest feldulnám
Éretted ifjuságomat!

A szél megforditá a kis hajó vitorláit, s mintha szárnyai lettek volna, elrepültek vele messze. A dallam utolsó akordjai még hallatszanak, de lassan elenyésznek a tenger mormoló zajában. A nap lemenőben van, s midőn utolsó sugarait küldi a partra, az ég kiveri millió ragyogó koporsószegével boltozatát és egy nappal ismet kevesebbet számlál a szenvedő nő... (*K. Cs. L.*)

törvény által tiltott szerződés folytán bevándorol, az ott tartózkodás meg nem engedtetik, hanem azon kikötőbe, honnan jött, visszaszállittatik. Kivételt képeznek valamely oly iparágban ügyes munkások, mely iparág az Egyesült-Államokban eddig nem létezett; továbbá a magántitkárok, házi cselédek, valamely művészi vagy tudományos foglalkozást üzők. Mindenki ki hajóval az Egyesült Államokba érkezik, tartozik esküt tenni arra, hogy ezen törvény szabványait megtartotta, s az esetben, ha az ellenkező bebizonyulna, hamis eskü miatt büntettetik. Ha még hozzá vesszük, hogy a feljelentők részére nagy jutalom van kilátásba helyezve, mi a feladásoknak tág tért fog nyitni, látni való, hogy ezen törvény bő alkalmat nyújt arra, hogy a bevándorlók, habár nem is ily tilos szerződés vagy felhivás folytán lépnek az Egyesült-Államok területére, mindenféle zaklatásoknak, visszautasításnak, esetleg súlyos büntetéseknek lesznek kitéve. Midőn tehát a törvényhatóságot a fentiekről értesitem, egyszersmind felhivom, hogy intézkedjék, miszerint ezen rendeletem különösen az alsóbb néposztályok közt a lehető legszélesebb körben tudomásra hozassék. Budapesten, 1890. évi november hó 7-én. Gróf Szapáry".

— **Baromfikiállitás Becsben**. A második nemzetközi baromfikiállitás Becsben október 11-én nyilt meg, igen tetemes részvét mellett. Bemutatásra kerültek ugyanis: a tyukok csoportjában 86 törzs, a ludak csoportjában 15 törzs, a pulykák csoportjában 16 törzs, a pávák csoportjában 11 darab, ezenkivül egy pár belga óriási házinyul. A galambok igen szépen voltak képviselve, a mennyiben 719 pár lett beküldve; a vegyesek csoportja az irodalomnak, eszközöknek és gyöjteményeknek, valamint hizóállatoknak van szánva. Magyarországról kiállitottak: erdélyi fehér kopasznyaku tyukot Leonhardt Ödön, Száz-Régen; Horvátországból Plymouth Rocksot Hansinger Nándor Novimarof. Magyarországból közönséges fehér kacsáit és ludat Rosenberg Irén Puszta-Garab; ugyanő mutatta be a fajtákat hizott állapotban is; mellékesen mondva más hizott baromfi nem is volt. A galambok csoportjában találjuk Huszek Johanna kisasszony állatjait Rácz-Almásról, összesen öt párt és Schleicher József galambjait Székesfehérvárról, mely 6 pár közől kivált a két Mockné és két pávagalamb tűnik ki; Mesko János Hátszegről 8 pár galambot jelentett be, ezek azonban a megnyitás napjára nem érkeztek meg. A baromfikiállitás október hó 15-éig volt nyitva.

— **Vigyazni kell, nehogy hamis svájczi labdacsokat kapjunk!** Teremi (Kisküküllő). Tekintetes ur! A. Brandt Richard gyógyszerész svájczi labdacsait — 4 dobozzal — megkaptam, mondhatom, hogy azok kitünő szolgálatot tettek gyakori fejfájásban ú. n. migrénben szenvedő nőmnek. Mintegy 1½ évig használta igen jó háziszerül, s a labdacsokkal csakugyan ezélt is ért. A svájczi labdacsok folytonos használatával egészségünket föntarthatjuk, s ezért én a svájczi labdacsokat (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszertárakban) mindenkinek legjobb akaratból ajánlom, bár minden háztartásban megvolna! Tisztelettel Brazdilik Antal uradalmi kertész. Mivel Magyarországban Brandt Richard gyógyszerész svájczi labdacsainak sokfele utánzatai léteznek, a valódi felismerhetése végett gondosan meg kell nézni, hogy mindenik dobozon rajta van e a védőjegy: egy feher kereszt vörös mezőben, s Brandt Richard névaláirása.

Felelős szerkesztő: *Wittinger Antal*.

Kiadó-laptulajdonos: *Feigl Gyula*.

Nyilt-tér.

Fehér selyemszövetet 60 krtól 7 frt. 65 krig méterenkent (mintegy 2500 különféle szinben és dessinben) szétküld darab és végszámra o. é. vámmentesen Henneberg G. udvari szállító gyári raktára Zürichben. Minták postafordultával. Levelekre 10 kr. porto váratik.

Piaczi-árak

1890. évi november hó 15-éről.

Buza	100 kilo	idei	7	frt. 70	krtól	7	frt. 85	kr-ig
Rozs	„	. .	7	„ —	„	7	„ 50	„
Árpa	„	. .	7	„ —	„	8	„ —	„
Kukoricza	„	idei	6	„ 20	„	6	„ 40	„
Kukoricza	„	tavali	7	„ 20	„	7	„ 50	„
Zab	„		6	„ 70	„	7	„ —	„

		frt.	kr.		frt.	kr.
Buzaliszt I.	100 kilo	15	30	100 kilo burgonya	1	70
„ II.	„	15	—	Marhahus . 1 kilo	—	48
Rozsliszt I.	„	13	40	Marha zsir	—	80
„ II.	„	12	50	Disznóhus . „	—	52
Buzakorpa .	„	4	10	„ zsir . „	—	68
Rozs „ .	„	4	75	Borjuhus . „	—	60
Köleskása .	„	14	—	Birkahus . „	—	36
Dara . .	„	17	—	1 méteröl bükkfa	13	50
Árpa dara .	„	8	—	„ „ dorong	10	—
Széna . .	„	2	52	„ tölgyfa	9	40
Szalma . .	„	1	90	„ „ dorong	7	60

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II.III. oszt. kocsikkal		
	Budapesti idő.		reggel	d. u.	este.
—	**Kőszeg**	ind.	5¹⁵	12⁰⁴	6⁰³
6	Lukácsháza	(m. h.)	5²⁹	12¹⁷	6²⁴
12	Német-Genes	(m. h.)	5⁴⁶	12³³	6⁴¹
18	**Szombathely**	érk.	6⁰¹	12⁴⁷	6⁵⁶
—	**Szombathely**	ind.	6⁴⁵	3³⁰	7¹⁵
7	Német-Genes	(m. h.)	7⁰¹	3⁴⁶	7
13	Lukácsháza	(m. h.)	7¹⁸	4⁰³	7⁴⁸
18	**Kőszeg**	érk.	7³¹	4¹⁶	8⁰¹

Bálház-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemü közönséget, hogy a helybeli

„bálház"-féle

összes helyiséget

átvettem és azt f. évi **november 16-án vasárnap** megnyitom.

Igyekezetem oda fog irányulni, hogy szolid kiszolgálás, jó ételek és italok valamint olcsó árak által a t. közönség teljes megelégedését kinyerjem.

A t. közönség szives látogatását kérve, maradtam

Kőszeg, 1890, november 9-én.

teljes tisztelettel

Németh Endre,

vendéglős.

Scharpf Jenő

fogászati műterme

Kőszegen, belváros 25. sz. a. a vár közelében.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek tudomására hozni, hogy

minden következő hó

1-től—20-ig Kőszegen,

21-től—25-ig Sarvárott *a Korona* **vendéglőben**

26-tól—30-ig Kis-Czellben *a Sas* **löben**

tartózkodom.

Ajánlom magamat ugy **egyes fogak**, mint **egész fogsorok** készitésére, rendetlenül fejlődött fogsorok kiigazitására, romlott és fájdalmas fogak megtöltésére **(Plombe)** és kiesiszolására, fogak tisztitására, valamint a szájpadlás hiányainak kiigazitására; mindent a legujabb s a fogak védelmét leginkább szemmel tartó tapasztalatok szerint végzek.

Kőszegen, 1890. október hóban.

Legmélyebb tisztelettel

Scharpf Jenő,

fogmüvész.

TICHO FÜLÖP

Brünn, Krautmarkt, 21,

szetküld postautánvétellel csak **valódi**

brünni posztó-szöveteket.

Egy maradék posztó, 3.10 m. ruhakelme jó minőségben 5.— frt
Egy maradek posztó, 3.10 m. leginomabb minőségben 10.75 „
Egy maradek fekete posztó, 3.10. m. salon-ruhára . 9.— „
Egy maradék telikabát-szövet, jó minőségben . . . 5.40 „
Egy maradek telikabát-szövet, 2 m. loden vadász-kabátra 4.— „

Hölgy-cikkek.

Egy teljes fekete terno- vagy Kammgarn-ruha, 10 m. 5·—, 5·50 frt
Egy tolles őszi- vagy téli-ruha, 10 m. 3·—, 5·—, 8·—, 12·— „
Egy teli vállravető, ¹⁰/₄ nagy, Himalája, tiszta gyapju 4· „
Egy téli vállravető, ⁸/₄ nagy . . . . . 2·— „
Egy jute-függony, teljes, török dessiuben . . . . 2·50 „
Egy jute-garnitura, 2 ágy-, és 1 asztalteritő . . . 3,50 „
Egy Tunis-függony, aranynyal átszőve, gyönyörü csikossal és bojtal ellátva, mindenféle szinben . . 4·50 „
Egy maradek Manilla futó-szőnyeg, 10—11 méter hosszu . . . . . á 3·40, 4·10 „
Egy drb. házi lenvászon, ⁴/₄ széles . . . . . 4·50 „
Egy drb. házi-lenvászon, ⁴/₄ széles ia minőségben . 5·50 „
Egy drb. rumburgi szek lenvászon, ⁵/₄ széles . . . 6·50 „
Egy drb. Stofánia vászon, ⁵/₄ széles, teljes pótlék a lenfonálnak . . . . . 9·— „
Egy drb chiffon, igen jó minőségben á 4·50, 5·50, 6·50 9·— „
Egy drb atlaszgradl. ágybehuzókra, Ia. 8·50 frt, IIa 5·50 „
Egy drb canevas, Ia min. ágybehuzókra . . . . 6·— „
Egy drb. lenszövet, varrás nélkül, darabja 2 m. hosszu 1·10 „
Egy drb rumburgi Oxford, Ia 6·50 frt, IIa . . 4·50 „
Hölgy-ingek Chiffonból, vagy erős lenvászonból, csipkével 6 darab . . . . . 3·75 „
legjobb rumburgi fonállal és svájczi himzéssel 6 darab . . . . . 6·— „
Egy fiaker teritő, 2·—, egész . . . . . 2·50 „
Egy tricot Taille, minden szinben . . . . . 1·30 „

Mintak az egész czikkekről es képes árjegyzékek ingyen es bermentesen küldetnek.

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta

a főtisztelendő és kegyes

„Benedek-rendü" szerzetesektől

Soulac-i apátság Girondében.
Prior: Dom Magueloune.
2 arany erem:
Drüszel 1880 - Londen 1884
A legmagasabb kitüntetések.

Feltalál-tatott: **1373-ban** Pier. Boursaud Prior által.

A főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendi"-ek fog-elixirjének mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy pohár vízben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyitja a lyukas fogat, melynek fehér fényt és szilárdságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.

Olvasóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmöket ezen régi és hasznos készitményre felhivjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapittatott 1807-ben. **Bordeaux** 106 és 108. Rue Croix de Seguey.

Főigynök: Rue Croix de Seguey.

Kapható minden nevezetesebb illatszerárú-kereskedésben, gyógyszertárakban és gyógyszerárú-(droguel kereskedésekben.

HIRDETMÉNY.

Ő császári és apostoli királyi felségének

1890. április 12-én kelt legfelső elhatározása folytán ezennel megindittatott a

XV. MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMSORSJÁTÉK,

melynek tiszta jövedelme

a „Fehér kereszt" egyesület, a budapesti szünidei gyermektelep-egyesület, a „Mária Dorottya"-egyesület, a nagybinyai jótékony nőegylet, a szekelyföldi iparmuzeum, az országos községi és körjegyzők árvaháza, a borsodmegyei nőegylet miskolczi árvaháza, a vagyontalan hivatalnokok özveggei es árvái részére alakitandó alap, a magyar hirlapirók nyugdijintezete és végre a zágrábi országos siketnémaintézet javara fog fordittatni.

E sorsjáték összes, 6767-ben megállapitott nyeremények az alább következő játéktery szerint

180.000 forintra rugnak, és pedig:

1 főnyeremény . . .	60.000 frttal			
1 nyeremény . . .	10.000 „			
5 nyer. egyenk.	1000 frttal	5000 frt		
10 „ „	500 „	5000 „		
50 „ „	100 „	5000 „		
200 nyer. egyenk.	50 frttal	10.000 frt		
6500 sor.-ny. „	10 „	65.000 „		

4%-os adómentes magyarországi földtehermentesitési kötvényben. — készpénzben.

A húzás visszavonhatatlanul 1890. évi deczember hó 16-án történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapitva.

Sorsjegyek kaphatók: a lottóigazgatóságnál Budapesten (Pest fővámház félemelet) hova a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő; valamennyi lotto-, só- és adóhivatalnál; a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Merkur"-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállitott egyéb sorjegyáruló közegnél.

Budapest, 1890. október 1-én.

Magyar kir. lottó-igazgatóság.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.